

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Cele mai frumoase povești pentru copii

Traducere din engleză: Adrian Cubotaru

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

Cuprins

- 6 **Uriașul cel egoist**
- 12 **Motanul și Șoricelul**
- 18 **Prințesa cea isteată**
- 26 **Barza și Păunul**
- 32 **Omulețul de ghimbir**
- 38 **Iepurele și Ariciul**
- 44 **Zeus și Broasca-Țestoasă**
- 50 **Cinci boabe într-o păstaie**
- 58 **Delfinul și Maimuța**
- 64 **Cei trei purceluși**
- 72 **Prințesa de pe dealul de sticlă**
- 78 **Păstorita și coșarul**
- 84 **Fata-șoricel**
- 90 **Prințul Fericit**
- 98 **Povestea regelui Rățoi**
- 104 **Florile micuței Ida**
- 110 **Povestea lui Sarah și Becky**
- 118 **Vântul și Soarele**

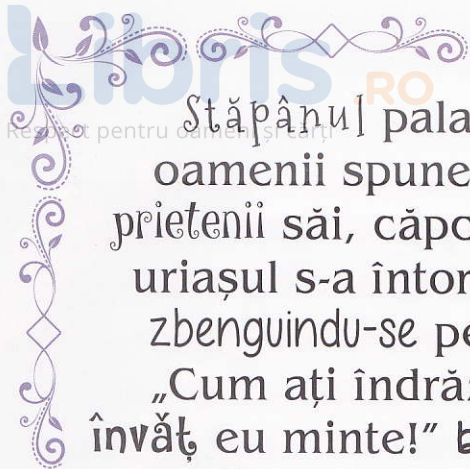
Uriaşul cel egoist

Basm de Oscar Wilde

Ilustrații de Andrea Castellani

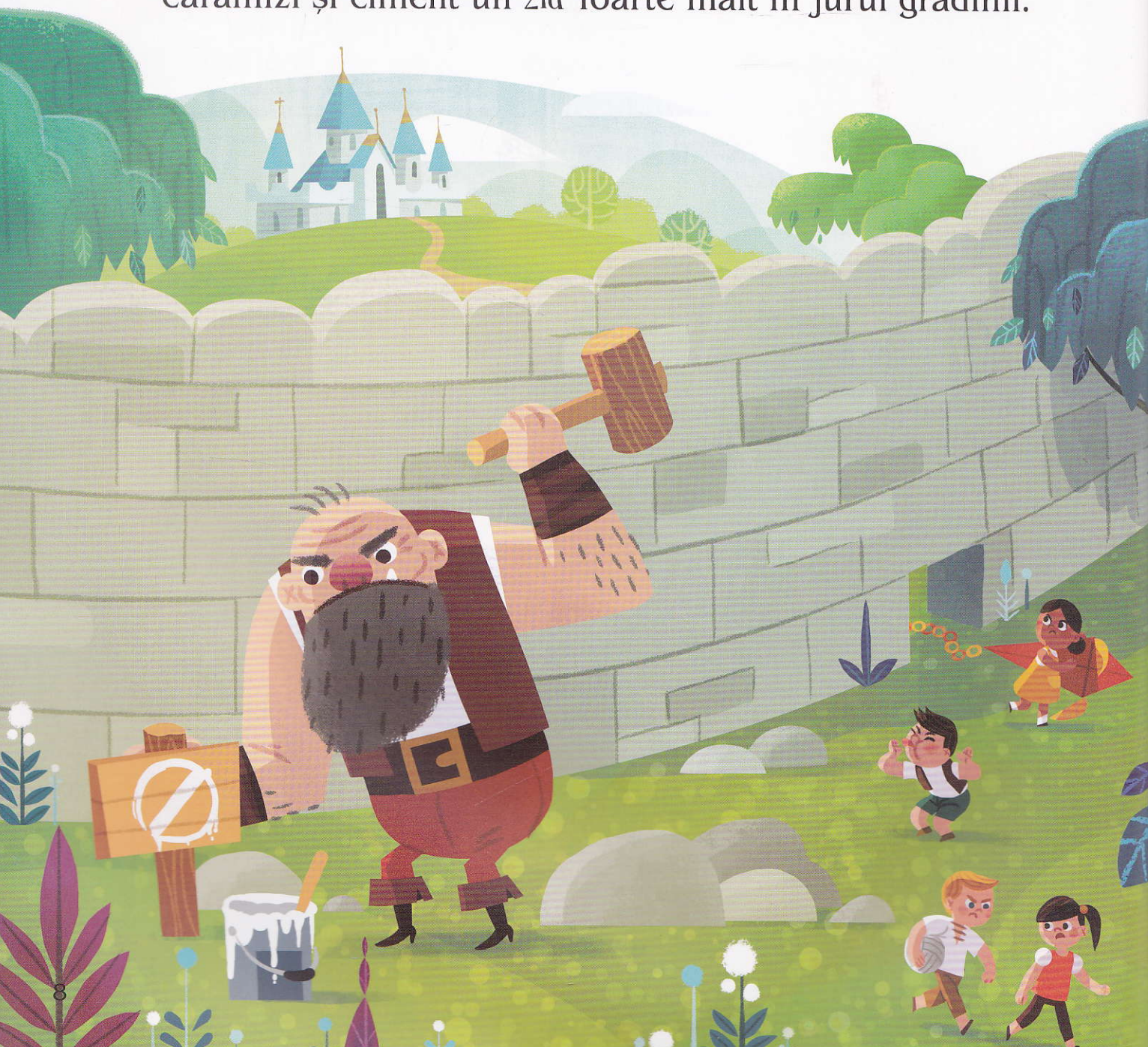
A fost odată ca niciodată un uriaș care trăia într-un palat împrejmuț de o grădină mare și frumoasă. Iarba moale și verde era împestrițată de flori înmiresmate, iar vocile fericite ale copiilor din satul vecin răsunau printre copaci și tufele de mure: în fiecare zi, ei veneau în locul acela fermecat ca să se joace.

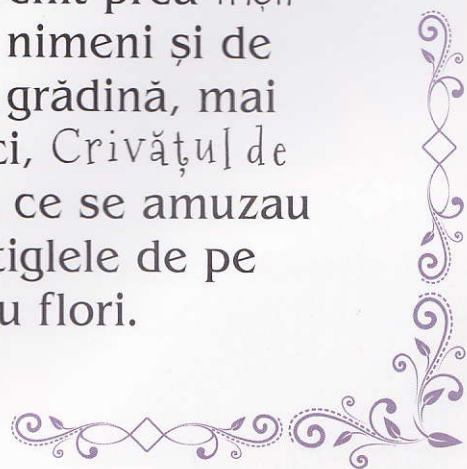
Regatul pentru copii și tineri

Stăpânul palatului plecase acum șapte ani de acasă: oamenii spuneau că s-a dus să-l viziteze pe unul dintre prietenii săi, căpcăunul din Cornwall. În cele din urmă însă, uriașul s-a întors acasă și, de îndată ce i-a văzut pe puști zbenguindu-se pe domeniul său, s-a înfuriat nevoie mare. „Cum ați îndrăznit? Plecați de aici, că dacă vă prind, vă învăț eu minte!” bubuia ca o tobă vocea acestuia. Înfricoșați, copiii au luat-o la sănătoasa, iar uriașul a pus la intrarea pe moșie un semn: „Acces interzis!” Apoi, a construit din cărămizi și ciment un zid foarte înalt în jurul grădinii.

Așa a trecut iarna, apoi primăvara. Rândunicile au revenit în sat, iar păsările cântătoare și-au reluat trilurile. Ciripitul lor se auzea peste tot, dar nu și în grădina uriașului, unde domnea liniștea și nu creștea nicio plantă. Fără copii, copacii au devenit prea triști ca să mai înflorească. Netulburați de nimeni și de nimic, Zăpada și Gerul s-au cuibărit în grădină, mai chemându-i pe bunii și vechii lor ortaci, Crivățul de Miază-Noapte și Grindina, două secături ce se amuzau stricând hornurile casei, sfărâmând țiglele de pe acoperiș și răsturnând vasele cu flori.

Într-o dimineață, uriașul a fost trezit de un ciripit vesel și s-a repezit la fereastră: păsările cântau pe ramurile în floare și grădina i se umpluse din nou cu copii. Poate că Gerul și Crivățul de Miază-Noapte au făcut deunăzi o spărtură în zid, prin care puștii nu au întârziat să se strecoare. Văzând atâta splendoare în jur, uriașul a înțeles deodată cât de egoist a fost:

„Ce nesocotit și nătărău eram când am construit zidul: lucrurile frumoase sunt și mai frumoase când le împarți cu alții!”

Fără a mai șovăi o clipă, uriașul a ieșit din palat și s-a alăturat micuților săi musafiri. De atunci, copiii nu au mai avut parte de un tovarăș de joacă mai drăguț și mai nostim.

Motanul și Șoricelul

Poveste de Frații Grimm

Ilustrații de Ilary Cășasanta

Într-o bună dimineată, un motan și un șoricel, care erau buni prieteni, au găsit o halcă delicioasă de șuncă. „E prea mare pentru noi ca s-o mâncăm acum, a sugerat Motanul, haide să o punem la păstrare pentru iarnă, când hrana va fi puțină.” Șoricelul s-a învoit și, astfel, cei doi au ascuns șunca în scorbura unui copac.

